ప్రేమలో కత్తి

'అబ్బాయి! నేనింకా యెందుకు బ్రతికున్నాననుకుంటు న్నావ్! శారద మొహంలోకి చూస్తూ, ఆనందరావు యింకా యేదో అనబోతున్నాడు.

'అబ్బాయిగారి పెళ్ళి చూడ్డానికేగా! పక పక నవ్వింది శారద. నీకూ వంట పట్టిందన్నమాట.... రోజుకు యీ ముక్క యెన్నిసార్లన్నా మా అమ్మకు విసుగు పుట్టదు .... అసలు ఆమె గారి మనస్తత్వం నాకర్థం కావటం లేదంటే నమ్ము.... పోనీ అంత తపనపడుతోందిగా మరి, నిన్ను కోడల్నిగా చేసుకోవడానికి యేమిటింకా ఆలస్యం....'

ఇది బాగానేవుంది... ఇంత వరకు మీ అమ్మగారితో, మనం యెవరైనా పెళ్ళి విషయం చెప్పామా!.... సిగ్గును అభినయిం చింది శారద.

'నోరు విప్పి అడగాలేమటీ!.... అయినా మా అమ్మ చాలా మంచిది. నేను యేది చెపితే అదే సరేనంటుంది.

'అయితే చెప్పక పోవటంలోపం మీదే అన్నమాట....'

'నేనూ సమయం కోసం యెదురు చూస్తున్న ... ఎట్లా చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తున్నా....' 'ఆనందరావు కొంచెం తల వంచుకున్నాడు.

ఇంతలోకి లలితాదేవి వస్తున్న అలికిడి కనిపెట్టి, శారద గబగబ దొడ్లోంచి దారి తీసింది. ఆనందరావు సీరియస్‌గా మొహం పెట్టి, చేతిలో ఓ పుస్తకాన్ని తీసుకుని అతి శ్రద్ధగా చదువుతున్నట్లు నటిస్తున్నాడు. తల్లి లోపలికి వచ్చినా, గమనించనట్టుగానే, పుస్తకం మీదనుంచి దృష్టి మరల్చలేదు.

లలితాదేవి గంభీరమైన వ్యక్తి, తొణకదు. చాలా తీవ్రంగానూ లోతుగానూ ఆలోచించ గలదు. ఎలాంటి పరిస్థితుల్లోనైనా నిబ్బరంగా వుండగలదు. మాటల్లో పట్టుపడదు అమాయకంగా కనిపించటం, మాట్లాడటం ఆమెలో ఒకప్రత్యేకత. ఇట్టే పసి కట్టేసింది. శారద కొంచెం సేపటి క్రిందట యిక్కడకు వచ్చిందని తెలుసుకుంది. చేమంతి పువ్వు, దొడ్డి గుమ్మం దగ్గర పడివుండటం ఆమె చూసింది. దానర్థం ఆమెకు తెలుసు. తానింట్లో లేనప్పుడు అప్పుడప్పుడు శారద రావటం, గమనిస్తూనే వుంది. అయినా అదొక విషయంగా కొడుకు దగ్గర ప్రస్తావించదు. అయితే యీ మధ్యలో వాళ్ళిద్దరి మధ్య పెరుగుతున్న అన్యోన్యత, అనురాగం, లలితాదేవిని బాగా కలవర పెట్టేస్తున్నాయి ఆనందరావుతో సూటిగా తన అభిప్రాయం చెప్పదు. శారదను, తన కోడలిగా చేసుకోవటం

సుతరాం ఇష్టంలేదు. ఏం చెయ్యాలా అని మధన పడుతోంది. ఒళ్ళంతా కంపరం పుట్టుకొచ్చింది. తామసం పెరుగుతోంది. పెద్ద పెట్టున నిట్టూర్పు విడిచి, తమాయించుకుని, మెల్లగా లోపలకు వచ్చి కళ్ళజోడు అద్దాలను చీరకొంగుకో అద్దుకుంటూ, చిరునవ్వు పెదిమల మీదికి బలవంతంగా తెప్పించుకుని, 'అబ్బాయ్' అంటూ అప్యాయంగా పిలిచింది.

ఉలిక్కి పడ్డట్టుగా చప్పున వెనక్కు తిరిగి 'ఎప్పుడొచ్చావ్' అన్నాడు ఆనందరావు అప్రయత్నంగా.

'ఎప్పుడు రావటం యేమిట్రా! ఏ ఊరు వెళ్ళానని.... ఏమిటి అట్లా గాభరా పడుతున్నావ్....' మొహం చిట్లిస్తూ అడిగింది.

'అబ్బె యేంలేదే యే ముందని....' తడబడ్డాడు.

'నువ్వేదో చదువుతున్నట్టున్నావ్, మధ్యలో నే వచ్చి, నీ చదువు కొస్తా, అపేశా.... నే వస్తా....?

'అమ్మా'.... అని మెల్లగా అన్నాడు.' 'ఏమిటి నాయనా పిలిచావా....' చప్పున వెనక్కు తిరిగింది.

ఆనందరావు మెదలకుండా వూరుకున్నాడు లలితాదేవి కూడా ముభావంగానే వెళ్ళిపోయింది. మెల్లిగా, ఆనందరావు, తల్లి దగ్గరకు వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. ఏదో అడుగుదామని ఆదుర్దా పడు తున్నాడే కాని, నోట మాట రావటం లేదు. తల్లినిచూస్తే భయమూ కాదు. తన పెళ్ళి విషయం అడగ కూడదని కాదు. ఆయితే మనస్సులో ఆందోళన ఒకటి వుంది. తీరా శారద విషయం చెపితే, ఆమె ఒప్పుకోక పొతే, పెద్ద కథలా తయారవుతుంది జీవితం.

అప్పుడు, ఆమెగార్కి యిష్టం లేని పెళ్ళి చేసుకోవటం కష్టమే. శారదను కాదని, యింకొకతెను పెళ్ళి చేసుకోవటమూ అంతకంటే కష్టం. అనుకుంటూ మధనపడుతున్నాడు. శారదను తన తల్లి ఒప్పు కుంటుందో, లేదో అనే సందేహం ఆనందరావుకు కలగటంలో కారణం లేకపోలేదు. లలితాదేవికి- చిన్ననాటి స్నేహితురాలు కామాక్షమ్మంటే అతిగౌరవమూ, అభిమానము ఆమెకు ఒక్కర్తే కూతురు, బోలెడు ఆస్తి, ఎట్లాగయినా ఆ పిల్లను తన కోడలినిగా చేసుకోవాలని తన తల్లి ఉబలాట పడుతున్నట్లు, మాటల సంద ర్భంలో ఆనందరావు గ్రహించాడు కాని తనతో ఆమాట ఎప్పుడూ అనలేదు. తన తల్లి మనస్సు కష్టపెట్టటం యెంత మాత్రం యిష్టం లేదు. తీరా, తన అభిప్రాయం చెప్పేటప్పటికి యేరకమైన సమా ధానం వస్తుందో అని భయ పడుతున్నాడు. అందుకనే నోరు విప్పి అడగటం లేదు. తటపటాయిస్తున్నాడు. మళ్ళీ ఆలోచనలో పడ్డాడు. సూటిగా తానుగా యీ విషయం చెప్పకుండా, యింకెవరి చేత యినా తన అభిప్రాయం, తన తల్లికి తెలియపరచి, ఆమెగారి మనోభావాలు తెలుసుకోవటం మంచిది అనే నిర్ణయానికి వస్తు న్నాడు. అందుకనే తల్లి దగ్గరకు వెళ్ళినప్పటికీ యేమీ మాట్లాడ కుండానే కూర్చున్నాడు.

'ఏమిటి నాయనా అట్లా వున్నావ్' అని కొడుకును చూసి, లలితాదేవి అన్నప్పటికి 'ఏం లేదు మామూలుగానే వున్నానే' అంటూ సమాధానం చెప్పేశాడు. లలితాదేవికూడా, చాలా యిరకా టంలో పడిపోతోంది తన కొడుక్కు శారద కాకుండా, ఆ 'సరళ' భార్యగా అయితే బాగుండునని గట్టిగావుంది. ఆ విషయం కొడుక్కు యే విధంగా చెప్పాలా అని తీవ్రంగా ఆరాట పడుతోంది ఎట్లా

గయినా తనంతట తాను సూటిగా చెప్పటం యిష్టంలేదు తీరా, అతను తాను చెప్పినమాట యిష్టపడక పోతే తానూ బాధ పడుతుంది. అతనూ చాలా వ్యథ పడతాడు. అంతే గాక, రాను రాను పర్యవసానం యెట్లావుంటుందో! లోకంలో యెన్నో వింటున్నాం, యెన్నో చూస్తున్నాం. చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించి, విషయం బెడిసి పోకుండా నాజూకుగా, సున్నితంగా, తన అభిప్రాయం, కొడుక్కు తెలియపరచి, చివరకు పని సాధించు కోవాలి అని లలితాదేవి నిశ్చయానికి వస్తోంది. ఇద్దరూ కూడా తలొక ప్రపంచంలోకి వెళ్ళి పోయి తలొక రకంగా నిర్ణయాలు తీసుకుంటున్నారు.

రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ, యిద్దరిలోనూ ఆవేశం, ఆదుర్దాలు యెక్కువవుతున్నాయి. తమ ప్రయత్నాలు చివరకు ఫలిస్తాయా అనే సందేహం, యిద్దర్నీ పట్టుకుని పీడిస్తోంది కాని ఎవరి ప్రయత్నం వాళ్లు వదల్లేదు.

ఆనాడు సాయంత్రం, లలితాదేవి, చాట ముందర పెట్టుకుని, ఒక్కొక్క నూకే గుణించుకుంటూ, ఒక్కొక్క నల్లరాయిని ఏరి పారేస్తోంది. కాసేపటికల్లా బియ్యంలో నల్ల రాళ్లు కనిపించలా. అంతా తెల్లగా కనిపించింది. సంతృప్తిగా లేచి. హాయిగా లోపలికి వెళ్లింది. తన మనస్సంతా, ఆనందంతో నిండిపోయింది. తాను అనుకున్నపని, సాధించవచ్చనే ధైర్యం ఆమెకు బాగా వచ్చేసింది. గబ గబ వాకిట్లోకి, సావిట్లోకి, వంటింట్లోకివెళుతూ వస్తూ, పనులన్నీ చకచక కానిస్తోంది. వీధి తలుపు దగ్గర, యెవరో నిలబడ్డట్లు, మసక మసకగా కనిపిస్తోంది, కళ్లజోడు సరిచేసుకుంటూ, 'ఎవరూ అక్కడ....' చాల నెమ్మదిగా అన్నది.

'నేనేనండి.... శారదను... 'ఆమె కూడా అంత కంటె మెల్లగా అన్నది.

'ఎవరూ... శారదా.... ఏమిటమ్మా అక్కడ నిలబడ్డావ్.... రా... లోపలికి.... 'ఆప్యాయంగా దగ్గరకు వెళ్లింది.

శారద యెంతో సంతోషంగా లోపలికి వెళ్లింది. ఆమె మొహం విప్పారివుంది. లలితాదేవి మాటల్లో ఆమె ఊహించలేని, మమకారం, సన్నిహితత్వం, శారదను యిట్టే ఆకట్టేసినాయి.

'ఎంత సేపయిందమ్మా వచ్చి?'...

'ఇప్పు... ఇప్పుడేనండి ..' శారద తడబడింది.

'నిలబడే వున్నావు కూర్చో....'

'శారదకు ఊహించలేని బలం ధైర్యం వచ్చినాయి అది వరకు లలితాదేవిని చాలా సార్లు కలుసుకుంది. మాట్లాడింది కూడా. కాని యీనాడు ఆమె మాటల్లో తొణికిస లాడుతున్న ఆప్యాయత, మమతలు, శారదను ముగ్ధురాల్ని చేసినాయి. ఆమెగారు యింత అవ్యాజమైన ప్రేమ చూపిస్తుందని అనుకోలేదు. తన మనస్సులో ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు, చెలరేగి, గిలిగింతలు, పెట్టేస్తున్నాయి. తబ్బిబ్బవుతోంది. బహుశా ఆనందరావు చెప్పేవుంటాడు. ఆమె దానికి సరేఅని వుంటుంది. అందువలనే, యింత యిదిగా మాట్లాడింది అనుకుంటూ శారద పొంగి పోయింది.

లలితాదేవి క్షణంలో గిర్రున వచ్చేసి, శారద ప్రక్కనే ఓ కుర్చీ లాక్కొని కూర్చుంది. చిరునవ్వు పెదిమల మీదకి రానిచ్చి 'యివాళ బాగా తీరిగ్గా వున్నట్టున్నావ్....' అన్నది.

'అవును... ఇవ్వాళ....' హృదయంలో పొంగి పోతున్న ఆనందాన్ని సంతోషాన్ని... పట్టలేక పోయింది శారద.

'ఏమిటివ్వాళ విశేషం...'

'విశేషం ఏం లేదండీ!...' పరుగు పరుగున ఆనందరావు దగ్గరకు వెళ్లి 'మీ అమ్మగారు సరేఅన్నారండి అని గట్టిగాకేక పెట్టా లనిపించింది. ఆవేశాన్ని తగ్గించుకుంటూ, అటూ యిటూ బిత్తరు చూపులు చూస్తూ, ఆనందరావు ఎప్పుడు వస్తాడా అని ఆరాట పడుతోంది.

ఇప్పుడే వస్తానంటూ లోపలికి వెళ్లి క్షణంలో టీ తీసుకొచ్చి యిచ్చింది.

"అబ్బే యిప్పు డెందుకు లెండి...." కొంచెం బెట్టుసరి చేద్దామని మొదట్లో అనుకుని కూడా, లలితాదేవి మొహంలోకి చూస్తూ, ఆమె చేతిలోంచి కప్పును అందుకుంది.

కాసేపు యెవ్వరికీ సంబంధించనివి ప్రమాదం కాని విషయాలు మాట్లాడుకున్నారు. శారద లేవ బోతుంటగా, 'అప్పుడే వెళుతున్నావా' అన్నది లలితాదేవి.

మా వాడు కూడా లేడు, ఒంటరిగా వుండటానికి ఏమిటో బెరుగ్గా వుంటోంది. మీ వాళ్ళని అడిగి యీరాత్రికి యిక్కడే వుండిపోరాదూ....'అన్నది చాలాసౌమ్యంగా నిదానంగా లలితాదేవి.

శారదకు పిడుగు పడ్డట్టయింది కళ్లు గిర్రున తిరిగినాయి. ఒళ్లు తూలింది. మావాడు లేడంటుంది, ఎక్కడి కెళ్లాడు. తాను క్రిందటి సాయంత్రమేగా అతన్ని కలుసుకుంది. ఒక వేళ అర్జం

టుగా ఊరు వెళ్ళాలసి వచ్చినా, మాట మాత్రమన్నా చెప్పకూడదా! ఆశ్చర్యంగా వుందే! అంత మించిపోయిన పని ఏమీ ముంచు కొచ్చిందని, శారద పరి పరి విధాల ఆలోచిస్తోంది. ఆమెకు ఆ క్షణాన ఎన్నో ప్రశ్నలు యెదురయినాయి. అయితే అన్నిటిని, ఆమె తనలోనే దాచుకుంది. ఎక్కడికి వెళ్ళాడు, ఎప్పుడొస్తాడు అనే ప్రశ్నలు మాత్రం, గబగబా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చినట్టు వచ్చి శారద పెదిమల మీద నిలబడ్డాయి. ఉక్కిరి బిక్కిరయింది. లలితాదేవి మొహంలోకి పేలవంగా, విడ్డూరంగా, చూసిందే కాని, ఏమీ అడగ లేకపోయింది. గుటకలు వేస్తూ 'లేదు లెండి వస్తా....' అంటూ చర చర వెళ్ళి పోయింది, మళ్ళీ వెనక్కు తిరిగి కూడా చూడకుండా.

గుమ్మం ముందర నిలబడి, వెళుతూవున్న శారద వైపుకు, తీవ్రంగా చూస్తూ, తనలో తాను సమాధాన పడింది లలితాదేవి.

రెండో రోజే, ఆదరా బాదరాగా చిరాకుగా, ఆనందరావు వచ్చేశాడు.

"ఎట్లా వుంది మామయ్యకు...."

"ఆయనకేమే....దుం" అనబోయి చప్పున నాలుక కరుచు కుని, బాగానే వున్నాడు అన్నాడు నింపాదిగా. "అదేం మాటరా, ఒంట్లో బాగాలేదని టెలిగ్రాం వచ్చింది. మరి నువ్వేమొ.." "అదే తమాషా... మామయ్య సంగతి తెలీదా. చేసే పనులన్నీ ఇట్లాగే వుంటాయి. వెళ్ళకపోతే నీతో తంటా...." "అసలు విషయం యేమిటో చెప్పు".

"ఏముంది చెప్పటానికి... ఎట్లావుంది మామయ్యా అని నేనే నడుగుతే.... నాకెట్లా వుంటం యేమిట్రా! నేను ఆరోగ్యంగా

వుంటే చూట్టం నీకిష్టం లేదా అదిరి పెద్ద పెట్టున అని చచ్చేటట్టు నవ్వాడు. మరి టెలిగ్రాం విషయమో అంటే నాకేం తెల్సు. నేనివ్వ లేదే అనేశాడు. ఇంకా ఆయనతో యేం మాట్లాడాలో నాకే అర్థం కాలా. మతి పోయినట్లయింది..."

"బాగానే వుంది లక్షణం...."

"అప్పరేగాని మనింటికి నాకోసం ఎవరైనా వచ్చారా...."

"ఎవ్వరూ రాలేదే... స్నానం చేసిరా వడ్డిస్తాను...." లలితా దేవి ముందుకు నడిచింది.

ఎడం అరచేతిని, కుడిచెయ్యి పిడికిలితో గట్టిగా కొట్టుకుంటూ కసిగా "ఎవ్వరూ రాలేదన్నమాట" అంటూ తనలో తాను గొణుక్కున్నాడు.

"ఇంకేమిటి విశేషాలు...? అంటూ కొడుక్కు అన్నం పెడుతూంది లలితాదేవి.

గబగబా నాలుగు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుంటున్నాడు ఆనందరావు. కాని తన మనస్సు, ఆలోచనలు, యిక్కడినుంచి యెంతో దూరంగా వెళ్ళిపోయినాయి. లలితాదేవి అడుగుతున్న దానికల్లా "ఊఊ" అంటున్నాడు అంతే.

ఈ రోజుల్లో ఆడ పిల్లల్ని యెవర్ని నమ్మాలో యెవర్ని నమ్మకూడదో తెలీకుండా వచ్చింది. మొన్న శారద యిటువైపుకు వస్తే నువ్వు కూడా యింట్లో లేవు. ఒంటరిదాన్ని, యీ రాత్రికి యిక్కడ వుండి పొమ్మంటే, విదిలించేసినట్లు మాట్లాడింది. నువ్వట ఆమెతో మాట మాత్రమయినా చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయావుట. తెగ గునిసింది. అయినా నాకు తెలీక అడుగుతాను, ఎంత చనువుగా

వుంటే మాత్రం నువ్వు చెప్పలేదని ఆ సాధింపేమిటి! అయినా నేనేం చేశానని మధ్య. చీటికి మాటికి వస్తోంది గదా అని, చనువుగా యిక్కడవుండ మన్నా. దానికన్న మాట యిష్టం వచ్చినట్టు మాట్లాడటం. అయినా నాదే తప్పు. ఆ అమ్మాయిని అంటం యెందుకు.

క్షణం మెదలకుండా వూరుకుని 'ఏమందేమిటి' అంటూ గట్టిగా అరిచాడు.

"ఇప్పుడు అవన్నీ చెప్పి నీ మనస్సు పాడు చెయ్యక్కర్లేదు గానీ.... అంటే అంది. నాకు లేని రోషం నీ కెందుకు...." లలితా దేవి తొణక్కుండా సదురూ బెదురూ లేకుండా అనేసింది. ఆనంద రావు స్తబ్ధుడయిపోయాడు. కొడుక్కు తన మాటంటే మంచి గౌర వమూ, విలువ యిస్తాడని లలితాదేవికి తెలుసు. ఆ విశ్వాసాన్నే పూర్తిగా ఉపయోగించుకుంది.

రెండు మూడు రోజులయినా కూడా ఎడ మొహం పెడ మొహంగానే వుండి పోయారు శారద, ఆనందరావులు. ఒకొర్నొకరు చూసుకున్నారు. కాని తల వంచుకుని యెవరి దోవన వాళ్ళు వెళ్ళి పోతున్నారు.

చెప్పకుండా హఠాత్తుగా ఊరు వెళ్ళినందుకు, పశ్చాత్తాప పడుతూ ఏమయినా అంటాడేమోనని, శారద యెదురు చూసింది. తాను లేని సమయంలో, తన తల్లిని ఆడి పోసుకున్నందుకు క్షమాపణ చెపుతుందేమోనని ఆనందరావు ఎదురు చూశాడు కాని యిద్దరూ కూడా నిస్పృహ చెందారు. ఆనందరావు పలకరిస్తేనే తాను మాట్లాడదామని శారద, శారద ముందు మాట్లాడితే తాను

పలకరించాలని ఆనందరావు పట్టుదలతో వున్నట్టుగా యిద్దరూ ముభావంగానే వుండిపోయారు. శారద ఒళ్ళు మండి పోతోంది. ఆనందరావుకు అహంకారం హెచ్చి పోతోంది.

శారద ఉండ బట్టలేక ఓనాడు ఆనందరావు ఇంటికి వచ్చేసింది. ఆ సమయమున అతను యింట్లోలేడు. ఆ వేళప్పుడు సాధారణంగా యింట్లో వుండాల్సిందే మరి, కాని లేడు. ఆమె కళ్ళు అటూ యిటూ గిర్రున తిరిగినాయి. పెదవు విరిచింది. లలితాదేవి భాగవతం చదువుతూ కూర్చుంది. శారదను చూడంగానే పుస్తకాన్ని మూసేసి కళ్ళజోడు తీసి దగ్గరకు వచ్చి, 'రా అమ్మాయి కూర్చో' సమయానికే వచ్చావ్ అన్నది.

శారద తత్తర పడింది. సమయానికే వచ్చావ్ అంటోంది. ఏం సమయం అనుకుంటూ 'ఏమిటండీ' అన్నది.

ఏం చెప్పమంటావ్ అమ్మా... ఎప్పుడైనా వస్తే, నువ్వొస్తావు మా యింటికి ఇంకెవరొస్తారు. ఎవరితో చెప్పుకోను. ఏదైనా మనసులో బాధ కలిగినపుడు యింకొకళ్ళతో చెప్పుకుంటే తగ్గుతుందంటారు. అందులో నీతో చెపితే, నా మనస్సు తేలిగ్గా, హాయిగా వుంటుంది కూడా. ఏమని చెప్పమంటావ్. మా వాడి తీరు ఏమీ బాగా లేదు. మొన్నీ మధ్య, మేనమామగారి యింటికి వెళ్ళినప్పటినుంచి వాడదోరకంగా వుంటున్నాడు. వాడు చెప్పిన దానికి, దేనికీ కూడా నేనింతవరకు అడ్డం రాలేదు. అడ్డంరానుకూడా అవటం మా అన్నయ్య కూతురే కాని సుతరాం నా కిష్టంలేదు. మా వాడికి ఆ కల్యాణినే పెళ్ళి చేసుకోవాలని వుంది, పోనీ ఆ మాట నాతో చెప్పచ్చుగా, చెప్పలేదు ఏదో చిరాకుపడతాడు. విసుక్కుంటాడు. పైకి ఒక్క మాట అనడు. తీరా మా అన్నయ్య ఉత్తరం రాసేదాక, నాకే విషయం తెలియనే తెలియదు. వాడు సుఖంగా

కథా నిలయం
3578

వుంటం నా క్కావల్సింది. అంత కంటే నే కోరుకునేదేముంది. కళ్యాణిని చేసుకుంటానని నాతో ఓ మాట అనచ్చుగా, నే కాదం టానా....' లలితాదేవి యింకా చెప్పబోతుంటే శారద రెండు చేతుల్తోనూ రెండు చెవులు గట్టిగా మూసుకుని, గిర్రున వెళ్ళి పోయింది.

'శారదా, శారదా' అంటూ గట్టిగా రెండు సార్లు పిలచింది లలితాదేవి. వినిపించుకోకుండానే సాగి పోయింది.

ఆనందరావు చిర్రు బుర్రు లాడుతూ రాత్రి తొమ్మిది గంటల వేళ యింటికి వచ్చాడు తానేదో నాటకం ఆడాలనుకుంటే అసలుకే మోసం వచ్చిందే! శారద ప్రవర్తన ఏమీ బాగా లేదు ఇంత యిదిగా మారిపోతుందని అనుకోలేదు. అంతధీమా, గర్వము, అహం ఆడదానికి పనికిరాదు. పైకి చూట్టానికి సాత్వికంగా కనిపించినా, శారద చాలా చాలా తామసంగా కనిపిస్తోంది. ఏమో అనుకున్నా, తనలో తాను గుణించికుంటూ కూర్చున్నాడు గదిలో.

తల్లి మెల్లిగా వచ్చి, గది ముందర నిలబడింది. ఆమెను చూసి చివాలునలేచి, అన్నం పెట్టు వస్తున్నా అన్నాడు. ఆమె మెదలకుండా వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

"ఏరా అబ్బాయి అట్లావున్నావే....ఒంట్లో సరిగ్గా లేదా యేమిటి ...." వడిస్తూ లలితాదేవి మెల్లిగా అన్నది.

ఆనందరావు యేమి మాట్లాడలేదు.

మళ్ళీ రెండోసారి అడిగింది! అప్పటికీ యేమీ మాట్లాడలేదు. చనువుగా కాస్తంత దగ్గరకువచ్చి, ''ఒరేయ్ అబ్బాయి నిన్న

ఎన్నాళ్ళ బట్టో ఓమాట అడుగుదామను కుంటున్నాను....మరి.... అంటూ మధ్యలో ఆపేసింది.

ఆనందరావు ఆసక్తిగా ఏమిటా మాట అంటూ తల్లి వంకే చూశాడు. అతని మొహంలో మార్పును గమనించి, ఆమె చెప్ప టానికి ఉత్సాహపడింది.

"మరేం లేదుగాని". అంటూ ప్రారంభించింది.

నీ పెళ్ళి మాట ఎప్పుడెత్తినా విసుక్కుంటూ మాట్లాడుతావు. అందుకనే నాకు భయంగా వుంది నీతో మాట్లాడటం.

"విసుగు ఎవరి మీదమ్మా, ఊహించుకొన్నవన్నీ జరుగు తాయా, జరక్కపోతే విసుగు రావటం సహజం అయినా జరిగినవి ఊహించు కోవటం ఎందుకు...." ఆలోచనగా అన్నాడు

"ఏమిటో నీమాటలు అర్థం కావటం లేదు...అయినా నేచెప్పు దామనుకుందేమంటే.... శారద వుంది చూడు, ఆ అమ్మాయిని చూసి నప్పటి నుంచీ, నా కోడలు అవుతే యెంత బాగుంటుందని ఎంతో మురిసి పోయాను. అయినా నేనొక్కదాన్ని అనుకుంటే యేమిటి ప్రయోజనం....మొన్న వచ్చినప్పుడు అంతా చెప్పేసింది. వాళ్ళ నాన్నవాళ్లు ఆ అమ్మాయికి పెద్ద సంబంధం ఒకటి నిశ్చయం చేశారట అది నీతో ఎట్లాగొట్లా చెప్పాలని ఆవేదన పడింది. తానం తటతాను నీ దగ్గరకొచ్చి చెప్పటానికే బిడియ పడుతోంది. ఇహనే నున్నాగా నన్ను చెప్పమంటూ కూర్చుంది...."

ఆనందరావు మొహంలోకి చూస్తూ, లలితాదేవి చప్పున ఆపేసింది.

"ఏమిట్రా అబ్బాయి...." అంటూ వీపు తట్టి మరో కేక వేసింది...

"ఊహు ఇదా సంగతి" అనుకుంటూ పెద్ద నిట్టూర్పుతో చివాలునలేచాడు.

"అబ్బాయి..." అంటూ గట్టిగా పిలిచింది.

"అమ్మా.... నాపెళ్ళిచూడాలని గదా నీకోరిక. వెంటనే ఆ కామాక్షమ్మగారికి కబురుపెట్టు. నేను సరళను చేసుకుంటానని చెప్పెసెయ్యి. వెంటనే ముహూర్తం పెట్టించు....' గబగబ అనేశాడు. ఒక్కఅంగలో బైటకు నడిచాడు.

లలితాదేవి హృదయం మీద రెండు చేతులూ సంతృప్తిగా పెట్టుకుని. యీనాటికి నాకోరిక తీరుతోంది, అంటూ సంతోషంగా పెద్దగా నిట్టూర్చింది. ఇప్పుడేం చెయ్యాలా అన్న ఆలోచనల్లో, శారద వచ్చి నిలబడ్డట్టు కూడ గమనించనేలేదు.

ఇట్టేతల పైకెత్తగానే 'శారద' కనబడింది. చప్పున త్రుళ్ళి పడింది. గుండెదడ యెక్కువయింది. ముచ్చెమట్లు పోసినాయి. ఇందాకటి సంభాషణంతా విన్నదేమోనని తెగభయపడి పోయింది. శారద వాలకం అట్టె చూస్తూంటే, ఆమె అప్పుడే వచ్చిందని ఊహించుకుంది. దానికి తగ్గట్టుగానే ఆమె మాటలు కూడా అతికి పోయినాయి.

"మీరు మొన్న చెప్పినవన్నీ నిజమేనా అనే అనుమానం కలిగివచ్చానండి...." అన్నది నవ్వుతూ శారద.

'ఆ!...'' అంటూ క్షణం కంగారుపడి మళ్ళీ తమాయించు

కుంది లలితాదేవి, నిబ్బరంగా ఆలోచిస్తూ "మొదట్లో నేను కూడా నమ్మని మాటనిజమే.... కాని....నేనెవ్వరితో చెప్పకోను. ఎవ్వరితో చెప్పకుంటే నాఆవేదన తీరుతుందో అర్థం కావటంలేదు. నువ్వు చిన్న పిల్లవి. నీతో చెప్పటం కూడా మంచిదికాదని అనుకుంటూనే చెప్తున్నాను. నువ్వేమీ అనుకోవద్దు. మావాడి పద్ధతి యేమీబాగా లేదు. రాత్రి తూలుతూ యింటికి వచ్చాడు శారద. హడలి చచ్చాను ఏమిటాయీ కర్మని. తాగుడు అలవాటు చేసుకున్నాడమ్మా".... గద్గదంగా అంటూ కళ్ళ నీళ్ళుపెట్టుకుంది లలితాదేవి.

శారదస్తబ్ధురాలయిపోయింది, ఆశ్చర్యంగా క్షణం చూస్తూ వుండిపోయింది. ఏమిమాట్లాడాలో తోచలేదు. తానెంతో భవిష్యత్తు మీద ఆశపెట్టుకుని, ఆనందరావు మీద ఆశలుపెంచుకుని, తన యింట్లోవాళ్ళందరికీ ఎంతెంతగానో చెప్పిన శారదకు, యీనాడు మళ్ళీతానే, ఆనందరావును గురించి యింకోవిధంగా చెప్పాలంటే తనకు చేతకాదు. తనతల్లి తండ్రులు, తనమీద వుంచిన విశ్వాసాన్నంతా యిట్టేతీసేసు కుంటారు. తాను ఏ విషయం చెప్పినా యిహ నమ్మరు. తన మొహం వాళ్ళకు యెట్లాచూపించేటట్లు అనుకుంటూ పరిపరి విధాల ఆలోచించు కుంటోంది. శారదకు ఎటూ తోచడంలేదు. ఆనందరావుతోనే ముఖాముఖిగా మాట్లాడాలనుకుంటుంది. "ఛీ" యింకా ఆయనతో మాట్లాడటమా! ఏ మొహం పెట్టుకుని అనుకుంటూ తనలో తాను తీరని వధ్యపడుతోంది.

'వస్తానండి....' అంటూ యెంతో బరువుగా వెనక్కి తిరిగి, శారద వెళ్ళి పోయింది.

ఆ నాడు యింట్లోకి వస్తూనే అన్నాడు ఆనందరావు. "ఏమిటి కామక్షమ్మ గారికి కబురు పంపించావా," అని.

"నీ కన్నీ తొందరేరా, అనుకున్న మరుక్షణం జరిగి పోవా లంటావ్...." ఎంతో తేలిగ్గా అనేసింది లలితాదేవి.

హఠాత్తుగా శారద గబ గబ తనింటివైపుకే రావటం చూసి, లలితాదేవి తెగ కంగారు పడింది. కిటికీలోంచి చూసిన ఆనందరావు పళ్లు పట పట మన్నాయి. శారద హుంకరిస్తూ ఎంతో రోషంగా వచ్చి నిలబడింది గుమ్మం ముందర.

"ఏవండీ!...." కొంచెం గట్టిగా పిలిచింది.

"ఎవరూ..." అనుకుంటూ లలితాదేవి, గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చేసింది.

మీ అబ్బాయి కిచ్చేసెయ్యండి... మళ్ళీ మీ గుమ్మం తొక్కను... ఇదే చివ్వరి సారి యిక్కడికి రావటం..." అంటూ ఓ ఫొటోను అతి నిర్లక్ష్యంగా లోపలికి గిరాటు పెట్టి గిర్రున తిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

"అమ్మాయి శారద..." ఎంతో అప్యాయంగా పిలిచింది. ఆనందరావుకు అహం కూడ దెబ్బతిన్నది.

"అమ్మా!.... అంటూ బిగ్గరగా కేక పెట్టాడు, గదిలోనుంచి చివాలున వచ్చేసి. శారదకు ఆ శబ్దం వినిపించి కూడా లెక్క లేకుండా, అతి ధీమాగా ముందుకు సాగిపోయింది.

ఈ నాటితో పూర్తిగా రక్తి కట్టిపోయిందని లలితాదేవి బాగా సంతోషించింది. ఇహ తన ప్రయత్నాలకు యే విధమైన ఆటంకం రాదని బాగా సంతృప్తి పడింది.

కామాక్షమ్మకు కబురు చెయ్యటం ఆలస్యంగా, ఆమెగారు కూతురితో సహా వచ్చి వాలింది.

ఆనందరావు తుమ తుమ లాడుతూ, సరళ వంకచూశాడు. ఆమె అంత కంటె చిర్రు బుస్సు లాడుతూ ఆనందరావు వంక చూసింది. ఈడూ జోడూ బాగుంది. అనుకున్నారు, కామాక్షమ్మ, లలితాదేవి యిద్దరూను. శారద తల్లి దండ్రులిద్దరికీ కూడా యీ సరళ రావటం యిక్కడి హడావిడీ అంతా తెలిసి పోయింది. శారదను వత్తి వత్తి అడుగుతున్నారు. "ఏమిటమ్మా విషయం, నువ్వేమో ఆనందరావు సంగతి చెపుతూంటావు. అక్కడ వాళ్ళింట్లో నేమో సరళ విషయం అనుకుంటున్నారట" అన్నాడు, ముక్తసరిగా శారద తండ్రి.

శారద కాసేపు తట పటాయించినా ఏదో సమాధానం చెప్పాలని ఆరాటపడుతోంది.

"గిట్టనివాళ్ళు ఏదో చెపుతారు నాన్నా? అవన్నీ మనకెందుకు.." అంటూ యెంతో నిబ్బరంగానూ, హుందాగానూ అన్నది శారద.

అన్నదేగాని మాట, ముందు యేంచెయ్యాలో తోచటంలేదు. తికమక పడిపోతోంది.

"అవన్నీ మనకెందుకంటే యెట్లాగు, అన్నీ ఆలోచించుకునే చెయ్యాలమ్మా..."ఇంకా ఆయన ఆదుర్దాగా అంటున్నాడు.

"నే చెప్పినమాటలు నమ్మకపోతే, నువ్వు ఆయనకే రాసి కనుక్కో నాన్నా..."చప్పున నాలుక కరుచు కుంది శారద.

"ఊ..." అంటూ శారద తండ్రి ఆలోచనగానే చూశాడు.

ఆనందరావు ఆనాడు యింటికి వస్తూనే అదోతమషాగా ప్రవర్తించటం మొదలుపెట్టాడు. లలితాదేవికి గుండె అదురుగా వుంది. క్షణక్షణానికి భయపడిపోతోంది. ఇంత ఇంత మార్పు రావటానికి కారణం యేమిటా అని తపనపడి పోతోంది ఏమాట చెప్పినా చప్పున వ్యతిరేకంగా సమాధానం చెపుతున్నాడు. అదో రకంగా మాట్లాడుతున్నాడు. లలితాదేవికి యేమీ అర్థంకావటంలేదు. కామాక్షమ్మ కవుతే మతిపోయినట్టే అయింది. సరళ బిత్తరు చూపులు చూస్తోంది. ఏమి ముంచుకొస్తుందో అని లలితాదెవి లోపల లోపల తెగ ఆరాట పడుతోంది. ఆందోళన పడుతోంది. ఎవరితోనూ చెప్పేటట్లులేదు. సాహసించిహఠాత్తుగా కొడుకు పెళ్ళి సరళతో నిశ్చయించెటట్లులేదు. తనతల్లిసతమత మవుతున్నట్లు ఆనందరావు కూడా పూర్తిగా గ్రహించాడు.

ఆనాడు సాయంత్రం ఆరుగంటలకు లలితాదేవి ఒకత్తే వరండాలో కుర్చీలో కూర్చుని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తోంది. యింకా కామాక్షి సరళా యింటికి రాలేదేమిటా అని తనకొడుకు కూడా యివ్వాళ పెందరాళే వస్తానన్న వాడు యెందుకు రాలేదా అని యేవేమిటో ఊహించుకుంటోంది.

మసక మసకగా చీకటి అలుముకుపోతొంది. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు మిణుకు మిణుకు మంటున్నాయి. పైకి చూసింది. ఇంతలో ఓ బండి వస్తున్నట్లు చప్పుడయింది. ఆ అలికిడి బాగా దగ్గరగానే వినిపించింది. తీరావచ్చి వచ్చి ఆ బండి సరిగ్గా లలితాదేవి గుమ్మందగ్గర ఆగిపోయింది. ఆమెలేచి విడ్డూరంగా చూస్తోంది. బండిలోంచి యిద్దరూ దిగారు ఇద్దరూకూడా యీమె వైపే వస్తున్నారు.

అమాంతం, ఆయిద్దరూ, లలితాదేవి పాదాలమీద వంగి, ఆశీర్వదించమ్మా చివ్వరికి నీకోరికే నెరవేరింది.. అన్నాడు ఆనందరావు.

"ఆ! ." అనుకుంది.

"శారద తండ్రి నాకుచెప్పాడు విషయమంతా..." అని యింకా యేదో అనబోతుంటే శారద కూడా చిరునవ్వు మొహంతో లలితాదేవి వంక చూసింది.

"అబ్బాయి! నేనింకాయెందుకు బతికివున్నానను కుంటున్నావ్... ... ఎంతో హుందాగానూ గంభీరంగానూ అన్నది లలితాదేవి.

"అబ్బాయిగారి పెళ్ళి చూట్టానికేగా..." నూతన దంపతు లిద్దరూ మెల్లిగా లోపల లోపల నవ్వుకున్నారు.